

čtvrtek po 4. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 13,13–25

Z Davidova potomstva vyvedl Bůh jako spasitele Ježíše.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Pavlova družina odplula lodí z Pafu a přišla do Perge v Pamfýlii. Ale Jan se od nich odloučil a vrátil se do Jeruzaléma.

Oni však šli z Perge dál a dostali se do Antiochie v Pisídii. Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Když bylo skončeno čtení ze Zákona a Proroků, poslali k nim představení synagogy se vzkazem: „Bratři, můžete-li něco říci lidu pro povzbuzení, ujměte se slova!“

Pavel tedy vstal, pokynul rukou a začal mluvit:

„Izraelité i vy, kteří se bojíte Boha, poslyšte! Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše praotce a učinil z onoho lidu za jeho pobytu v cizině, v Egyptě, velký národ. Odtamtud je pak mocným zásahem vyvedl a během asi čtyřiceti let se o ně na poušti s láskou staral. Potom vyhubil sedm národů v kananejské zemi a dal jim ji do vlastnictví, a to trvalo kolem čtyři sta padesáti let. Potom jim dal soudce až do proroka Samuela.

Když pak žádali o krále, dal jim Bůh na čtyřicet let Kišova syna Saula z Benjamínova kmene. Ale pak ho odstranil a povznesl za jejich krále Davida. O něm vydal pochvalné svědectví: „Nalezl jsem Davida, Jesseova syna. Je to muž podle mého srdce. Ten vyplní všechno, co budu chtít.“

Z jeho potomstva Bůh podle zaslíbení vyvedl Izraeli jako spasitele Ježíše. Před jeho příchodem hlásal Jan všemu izraelskému lidu křest obrácení. Když Jan svůj úkol končil, říkal: „Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Ale po mně přijde ten, kterému nejsem hoden zout opánky z nohou.““

Žl 89,2–3.21–22.25+27

Odp.: Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.
nebo: Aleluja.

Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech,
po všechna pokolení hlásat svými ústy tvou věrnost.
Řekl jsi totiž: Navěky je založena milost.
Na nebi jsi upevnil svou věrnost.

Nalezl jsem Davida, svého služebníka,
pomazal jsem ho svým svatým olejem,
pevně ho drží má ruka,
i mé rámě ho posiluje.

Má věrnost a láska ho budou provázet,
ve jménu mém zmohutní jeho síla.
On mě bude vzývat: Ty jsi můj otec,
můj Bůh a skála mé spásy.

Zpěv před evangeliem: srov. Zj 1,5ab

Aleluja. Ježíši Kriste, ty jsi svědek hodný víry, prvorozený z mrtvých, miloval jsi nás a obmyl svou krví od našich hříchů. Aleluja.

Evangeliium: Jan 13,16–20

Kdo přijímá toho, koho já posílám, přijímá mne.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Když Ježíš umyl učedníkům nohy, řekl jim:

„Amen, amen, pravím vám: Služebník není víc než jeho pán, posel není víc než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže podle toho jednáte.“

Neříkám to o vás o všech. Já vím, které jsem si vyvolil. Ale ať se naplní výrok Písma: ‚Ten, kdo jí můj chléb, zvedl proti mně patu.‘ Už teď vám to říkám, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane, že já to jsem.

Amen, amen, pravím vám: Kdo přijímá toho, koho já posílám, přijímá mne; kdo však přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal.“